

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 280

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 iunie 1999

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 60 din 20 aprilie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit	1-3	117. — Ordin al ministrului industriei și comerțului pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 266/1999 privind unele măsuri pentru revitalizarea industriei de îngrășăminte și pesticide	6-7
Decizia nr. 65 din 22 aprilie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 146 din Codul penal	3-4	214. — Ordin al ministrului muncii și protecției sociale privind aprobarea Normelor specifice de protecție a muncii pentru exploatarea substanțelor minerale în cariere prin derocare cu explozivi	7-8
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		215. — Ordin al ministrului muncii și protecției sociale privind aprobarea Normelor specifice de protecție a muncii pentru mine de petrol	8
440. — Hotărâre privind Agentul guvernamental pentru Consiliul Europei	5-6		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 60 din 20 aprilie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, excepție ridicată de Societatea Comercială „Izomet” — S.R.L. Oradea în Dosarul nr. 3.924/1997 al Judecătorei Oradea.

La apelul nominal se constată lipsa părților. Societatea Comercială „Izomet” — S.R.L. Oradea și Administrația Financiară Oradea, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul

de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere că dispozițiile legale erau abrogate la data ridicării excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 noiembrie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 3.924/1997, Judecătoria Oradea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, ridicată de Societatea Comercială „Izomet” – S.R.L. Oradea.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile cuprinse în alin. 1–3 ale art. 29 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 stabilesc „o procedură specială pentru cererea de revizuire a unei impuneri făcute de un organ fiscal”, procedură care „constituie o încălcare a accesului liber la justiție consacrat în art. 21 din Constituție”. Autoarea excepției susține că „într-un stat [...] de drept soluționarea cererii de revizuire trebuie lăsată în competența puterii judecătorești pur și simplu”.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția nu este întemeiată, pentru că raporturile sociale reglementate de textul de lege criticat „au o natură aparte, fiind raporturi fiscale” și de aceea „controlul aplicării lor corecte trebuie exercitat prin organe de specialitate, administrative. Puterea judecătorească va verifica sub aspect juridic legalitatea și temeinicia constatărilor acestora prin instanța de contencios administrativ”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este lipsită de obiect.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Excepția de neconstituționalitate examinată a fost ridicată în fața instanței de fond la data de 12 octombrie 1998, iar obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 29 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, având următorul cuprins:

„(1) Un contribuabil care consideră că impunerea făcută de un organ fiscal este incorectă poate face cerere de revizuire a acesteia la organele direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat județene sau a municipiului București, după caz. Cererea trebuie făcută în scris, în termen de 20 de zile de la data când contribuabilul a primit înștiințarea. Cererea trebuie să fie motivată și însoțită de acte doveditoare.

(2) În termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii de revizuire direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene sau a municipiului București sunt obligate să se pronunțe printr-o decizie motivată, care se comunică contribuabilului.

(3) Împotriva deciziei emise de direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene sau a municipiului București contribuabilul poate face contestație la

municipiului București contribuabilul poate face contestație la Ministerul Finanțelor, în termenul prevăzut la alin. (1).

Ministerul Finanțelor este obligat să se pronunțe printr-o decizie motivată în termen de 40 de zile de la înregistrarea contestației, care se comunică contribuabilului.

(4) Decizia Ministerului Finanțelor poate fi contestată la Curtea de Apel în a cărei rază teritorială își are sediul sau, după caz, domiciliul contribuabilului.

Împotriva hotărârii Curții de Apel se poate face recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 15 zile de la comunicarea.

(5) Pentru perioadele de soluționare a cererilor de revizuire și a contestațiilor prevăzute la alin. (2) și (3) se suspendă plata sumei impozitului contestat și a majorărilor de întârziere aferente acestuia.

(6) Pentru perioadele de soluționare a cererilor de revizuire și a contestațiilor, respectiv de 30 și 40 de zile, după caz, nu se datorează și nu se calculează majorări de întârziere.

(7) În cazuri justificate, Ministerul Finanțelor poate prelungi la cererea contribuabilului perioada de suspendare prevăzută la alin. (5), când cererea de revizuire sau contestația nu a fost soluționată în termenele prevăzute de lege.

(8) Plata impozitelor și a majorărilor de întârziere aferente rămase de plată, urmare soluționării pe cale administrativă a cererii de revizuire sau a contestației, după caz, se face în termen de 5 zile de la data luării la cunoștință, prin semnătură, a deciziei date de către organele prevăzute la alin. (1) sau (3) din prezentul articol.

(9) Cererile de revizuire cu privire la impozitul pe profit și a majorărilor de întârziere aferente sunt supuse unei taxe de timbru de 2% din suma contestată. Taxa de timbru nu poate fi mai mică de 10.000 lei.

Contestațiile se timbrează cu jumătate din suma plătită la cererile de revizuire. Taxa de timbru se datorează indiferent dacă o altă cerere de revizuire sau contestație cu același obiect, înregistrată și rezolvată anterior, a fost taxată.

În vederea calculării taxei de timbru, contribuabilii sunt obligați să specifice în scris cuantumul sumei contestate.

În situația admiterii integrale sau parțiale a cererii de revizuire sau a contestației, taxa de timbru se reduce proporțional cu reducerea sumei contestate”.

Se constată însă că la data ridicării excepției dispozițiile art. 29 din ordonanță erau modificate prin Legea nr. 73/1996 pentru aprobarea și modificarea Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 2 august 1996. Această din urmă ordonanță a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 12 martie 1997, dându-se articolelor o nouă numerotare. Astfel, art. 29 a devenit art. 28, conținând șase alineate; alin. (1), (2) și (3) ale art. 29 au devenit aceleași alineate ale art. 28, iar alin. (4) al art. 29 a devenit alin. (5) al art. 28. Ulterior au fost abrogate alin. (1)–(4) și (6) ale art. 28 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994, prin art. 12 alin. 6 din Legea nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 30 iunie 1997. A rămas deci în vigoare numai alin. (5) al art. 28 din actul normativ anterior menționat, care a fost, la rândul său, modificat prin art. I pct. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 10/1998 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 30 ianuarie 1998. Acest articol are următorul cuprins:

actele de control sau de impunere ale organelor fiscale se soluționează conform dispozițiilor Legii nr. 105/1997...“.

Având în vedere că, potrivit prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, pot face obiectul unei excepții de neconstituționalitate dispozițiile dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei, excepția de neconstituționalitate formulată în cauza de față urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

De altfel, chiar și în situația în care nu ar opera această cauză de inadmisibilitate, s-ar impune respingerea

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, excepție ridicată de Societatea Comercială „Izomet” — S.R.L. Oradea în Dosarul nr. 3.924/1997 al Judecătoriei Oradea.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 aprilie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 65 din 22 aprilie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 146 din Codul penal

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Ion Bonini	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Codul penal, excepție ridicată de Dumitru Mandache și Lucreția Mandache în Dosarul nr. 2.988/1998 al Tribunalului Vaslui, având ca părți pe autorii excepției și Societatea Comercială „Romceram” — S.A. Roman.

La apelul nominal se constată lipsa părților legale citate.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției invocate, apreciind că, deși criteriul plafonului valoric prevăzut la art. 146 din Codul penal nu este în concordanță cu evoluția ratei inflației, acesta nu contravine nici unui principiu constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 ianuarie 1999 Tribunalul Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 146 din Codul penal, ridicată de Dumitru Mandache și Lucreția Mandache.

excepției și pe fond, deoarece asupra constituționalității Legii nr. 105/1997 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 134 din 20 octombrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 9 februarie 1999, statuând că dispozițiile legii sunt constituționale, în sensul că ele nu împiedică liberul acces la justiție pentru partea nemulțumită de deciziile organelor fiscale administrative.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 146 din Codul penal, care definesc înțelesul expresiei „consecințe deosebit de grave” ale unei infracțiuni ca fiind o pagubă materială mai mare de 50.000.000 lei, sunt neconstituționale față de prevederile art. 1 alin. (3), art. 23 alin. (9), art. 123 și ale art. 150 alin. (1) din legea fundamentală. În speță autorii excepției de neconstituționalitate au fost trimiși în judecată în baza art. 215 alin. 3 și 5 din Codul penal, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune în convenții, care a avut consecințe deosebit de grave, în înțelesul art. 146 din Codul penal, prejudiciul cauzat fiind de 50.720.620 lei, iar pedeapsa aplicabilă fiind închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi. Se consideră că textul art. 146 din Codul penal, care caracterizează consecințele unei infracțiuni ca deosebit de grave atunci când paguba produsă depășește suma de 50.000.000 lei, este neconstituțional ca urmare a devalorizării monedei naționale, care face ca plafonul valoric prevăzut să fie în mod frecvent depășit, determinând astfel aplicarea unei pedepse disproporționat de mari și excluderea de la aplicarea unor măsuri, precum suspendarea condiționată a executării pedepsei, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere sau executarea pedepsei la locul de muncă.

Exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate invocate, instanța de judecată consideră că aceasta este nefondată. Dispozițiile art. 146 din Codul penal explică înțelesul expresiei „consecințe deosebit de grave”, folosită în unele texte pentru caracterizarea unor variante ale infracțiunilor, pentru care se prevăd limite mai mari de pedepse. Deși criteriul plafonului valoric este inadecvat, având în vedere evoluția ratei inflației, acesta nu contravine nici unui principiu

constituțional. Prevederile din Constituție, invocate de autorul excepției, respectiv cele ale art. 1 alin. (3), art. 23 alin. (9) și ale art. 150 alin. (1), nu au nici o legătură directă cu excepția ridicată.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere primit din partea Guvernului se apreciază că, deși dispozițiile art. 146 din Codul penal sunt constituționale, modificarea acestora de către organul legislativ apare ca necesară pentru a corecta modalitatea de individualizare a pedepselor. Prin aceste dispoziții legiuitorul a stabilit două criterii pentru a delimita gravitatea consecințelor produse prin infracțiuni. Instanțele au posibilitatea de a ține seama fie de valoarea pagubei materiale produse prin infracțiune, fie de gravitatea perturbării activității unei persoane juridice sau fizice. Aceste criterii nu contravin prevederilor Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția privește art. 146 din Codul penal, care prevede: „*Prin «consecințe deosebit de grave» se înțelege o pagubă materială mai mare de 50.000.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzată unei autorități publice sau oricăreia dintre unitățile la care se referă art. 145 ori altei persoane juridice sau fizice.*” Prin excepția ridicată se invocă neconstituționalitatea articolului menționat, considerându-se că limita valorică prevăzută împiedică realizarea unui proces echitabil, fapt care atrage încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 23 alin. (9), art. 123 și cele ale art. 150 alin. (1) din Constituție.

I. Potrivit art. 1 alin. (3) din Constituție, „*România este stat de drept [...]*”. Totodată art. 23 alin. (9) din Constituție prevede că „*Nici o pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii*”.

Examinând aceste texte constituționale, Curtea constată că prevederile legale criticate de autorii excepției nu

contravin nici uneia dintre ele. Dimpotrivă, ar fi contrar dispozițiilor art. 23 alin. (9) din Constituție dacă s-ar proceda la stabilirea și aplicarea unei pedepse cu încălcarea dispozițiilor art. 146 din Codul penal; din moment ce art. 23 alin. (9) prevede că pedeapsa poate fi stabilită și aplicată numai în condițiile legii, rezultă că art. 146 din Codul penal, care reglementează aceste condiții în ceea ce privește interpretarea dată expresiei „*consecințe deosebit de grave*”, nu poate fi considerat neconstituțional.

În realitate argumentele susținute de autorii excepției cu privire la reaprecierea cuantumului pagubei materiale de 50.000.000 lei, precum și solicitarea acestora de a se da un conținut adecvat acestui criteriu au semnificația unui demers pentru modificarea textului criticat.

Sub acest aspect, Curtea Constituțională constată că este în afara oricărui dubiu că, în condițiile unei creșteri continue a inflației, limita de 50.000.000 lei prevăzută la art. 146 din Codul penal, care determină înțelesul agravanței „*consecințe deosebit de grave*”, nu mai reprezintă o valoare constantă față de care se impune un regim sancționator mai sever. Însă modificarea conținutului unei norme juridice, prin schimbarea condițiilor impuse de aceasta, semnifică „*legiferare*”, iar Curtea nu își poate asuma rolul de a crea, de a abroga sau de a modifica legea și nici nu poate impune organului legiuitor o anumită concepție legislativă. Și aceasta întrucât, potrivit competenței sale înscrise în art. 144 lit. c) din Constituție și în art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională verifică, în cadrul controlului de constituționalitate a legilor, conformitatea lor cu dispozițiile constituționale. În plus, conform art. 58 alin. (1) din Constituție, „*Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării*”.

II. În sfârșit, Curtea constată că referirea autorilor excepției la art. 123 alin. (1) din Constituție, care stabilește că „*Justiția se înfăptuiește în numele legii*”, precum și la art. 150 alin. (1), potrivit căruia „*Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezentei Constituții*”, atunci când se invocă neconstituționalitatea art. 146 din Codul penal, nu au relevanță în cauză.

În legătură cu constituționalitatea textului examinat, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 148 din 27 octombrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 9 martie 1999, respingând excepția de neconstituționalitate a art. 146 din Codul penal. Curtea constată că în cauză nu există elemente noi care să determine o schimbare a jurisprudenței sale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Codul penal, excepție ridicată de Dumitru Mandache și Lucreția Mandache în Dosarul nr. 2.988/1998 al Tribunalului Vaslui.
Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 aprilie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MILA

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE
privind Agentul guvernamental pentru Consiliul Europei**

În temeiul Legii nr. 30/1994 privind ratificarea Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a protocoalelor adiționale la această convenție și al Legii nr. 79/1995 privind ratificarea Protocolului nr. 11 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la restructurarea mecanismului de control stabilit prin convenție, încheiat la Strasbourg la 11 mai 1994,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — (1) Reprezentarea intereselor statului român în procedurile juridictionale, în procedurile de rezolvare pe cale amiabilă și în procedurile execuționale în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor se face potrivit Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, amendată prin protocoalele adiționale la aceasta, ratificate de România prin Legea nr. 30/1994 și prin Legea nr. 79/1995.

(2) Prerogativele de agent guvernamental pentru Consiliul Europei în procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor se exercită, în numele Guvernului României, de Ministerul Justiției.

(3) În cadrul Ministerului Justiției funcționează Agentul guvernamental pentru Consiliul Europei, denumit în continuare *agent guvernamental*.

Art. 2. — (1) Agentul guvernamental este numit și eliberat din funcție prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului justiției, cu avizul ministrului afacerilor externe.

(2) Numirea și eliberarea din funcție a agentului guvernamental se comunică Grefei Curții Europene a Drepturilor Omului de către Misiunea Permanentă a României pe lângă Consiliul Europei.

Art. 3. — Agentul guvernamental informează de îndată Guvernul României, pe primul-ministru sau pe ministrul justiției, la cererea acestora sau ori de câte ori este necesar, cu privire la modul în care își exercită atribuțiile.

Art. 4. — (1) Agentul guvernamental, în perioada în care îndeplinește această funcție, face parte din personalul de specialitate juridică din Ministerul Justiției, asimilat magistraților potrivit Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească.

(2) Numirea agentului guvernamental ca membru al personalului de specialitate juridică din Ministerul Justiției, asimilat magistraților, se face prin ordin al ministrului justiției, pe baza deciziei prevăzute la art. 2, începând cu data numirii în funcție de către primul-ministru.

(3) Agentul guvernamental, în perioada în care îndeplinește această funcție, este membru de drept al Corpului Diplomatic și Consular al României.

Art. 5. — (1) Agentul guvernamental este subordonat nemijlocit ministrului justiției.

(2) Agentul guvernamental se încadrează în funcția de consilier al ministrului justiției și este echivalat ca funcție cu secretarul general al Ministerului Justiției.

Art. 6. — (1) În cadrul Ministerului Justiției funcționează un compartiment de specialitate privind agentul guvernamental.

(2) Compartimentul prevăzut la alin. (1) se încadrează cu personal de specialitate juridică asimilat magistraților, cu traducători-interpreti asistați și cu personal economic, administrativ, tehnic și de întreținere, în limita numărului maxim de posturi aprobat pentru Ministerul Justiției.

(3) Organizarea funcționării și structura de personal ale compartimentului prevăzut la alin. (1), precum și raporturile acestuia cu celelalte structuri interne ale Ministerului Justiției se stabilesc în condițiile Hotărârii Guvernului

Justiției, cu modificările și completările ulterioare, prin ordin al ministrului justiției, la propunerea agentului guvernamental.

Art. 7. — (1) În cadrul Misiunii Permanente a României pe lângă Consiliul Europei funcționează un diplomat care colaborează cu agentul guvernamental și îi acordă sprijinul necesar pentru îndeplinirea funcțiilor acestuia.

(2) Misiunea Permanentă a României pe lângă Consiliul Europei acordă agentului guvernamental sprijinul logistic necesar pentru îndeplinirea rolului acestuia în perioada în care se află în misiune oficială la Strasbourg.

Art. 8. — (1) Ministrul justiției, la propunerea agentului guvernamental, îl poate desemna pe șeful compartimentului prevăzut la art. 6 sau pe diplomatul prevăzut la art. 7 în calitate de coagent guvernamental, pentru procedurile orale în fața Curții Europene a Drepturilor Omului.

(2) Desemnarea în calitate de coagent guvernamental se face pentru o anumită cauză sau pentru o anumită procedură dintr-o cauză.

(3) Coagentul guvernamental acționează conform instrucțiunilor date de agentul guvernamental.

(4) Numirea coagentului guvernamental se comunică de îndată Grefei Curții Europene a Drepturilor Omului de către Misiunea Permanentă a României pe lângă Consiliul Europei.

Art. 9. — (1) Agentul guvernamental poate delega dreptul de semnătură, pentru raporturile cu autoritățile române și cu persoanele fizice și juridice, române și străine, membrilor personalului de specialitate juridică asimilat magistraților din compartimentul prevăzut la art. 6.

(2) Agentul guvernamental poate delega dreptul de semnătură, pentru raporturile cu organele Consiliului Europei, cu statele și cu organizațiile internaționale interguvernamentale, șefului compartimentului prevăzut la art. 6.

(3) Agentul guvernamental poate delega dreptul de semnătură, pentru raporturile cu organele Consiliului Europei, diplomatului prevăzut la art. 7.

Art. 10. — (1) Agentul guvernamental sau coagentul guvernamental poate fi ajutat, în procedurile orale în fața Curții Europene a Drepturilor Omului, de unul sau mai mulți asistenți.

(2) Desemnarea ca asistent se face de către agentul guvernamental. Pot fi desemnați ca asistenți membrii personalului de specialitate juridică asimilat magistraților din compartimentul prevăzut la art. 6.

(3) În cazuri excepționale, când complexitatea cauzei o impune, agentul guvernamental poate desemna ca asistenti, cu aprobarea ministrului justiției, personalități recunoscute în domeniul care formează obiectul cauzei.

(4) Persoanele prevăzute la alin. (3) își desfășoară activitatea pe bază de convenție civilă, în condițiile legii.

(5) Desemnarea ca asistent se face pentru o anumită cauză sau pentru o anumită procedură dintr-o cauză.

Art. 11. — (1) În cazuri excepționale, când complexitatea cauzei o impune, agentul guvernamental poate utiliza, în calitate de consultant, personalități recunoscute în

(2) În raport cu nevoile activității, agentul guvernamental poate utiliza traducători-interpreți atestați, în calitate de colaboratori externi.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) își desfășoară activitatea pe bază de convenție civilă, în condițiile legii.

Art. 12. — Pe lângă agentul guvernamental funcționează un consiliu consultativ, prezidat de agentul guvernamental și compus din foștii agenți guvernamentali. La lucrările consiliului consultativ iau parte șeful compartimentului prevăzut la art. 6 și alte persoane invitate de agentul guvernamental.

Art. 13. — Perioada în care o persoană îndeplinește funcția de agent guvernamental constituie vechime în magistratură și stagiul în activitatea diplomatică.

Art. 14. — (1) În perioada misiunii oficiale temporare în străinătate agentul guvernamental, coagentul guvernamental și asistenții beneficiază de drepturile prevăzute de actele normative în vigoare pentru magistrați.

(2) Celelalte persoane care îl însoțesc pe agentul guvernamental sau pe coagentul guvernamental în misiune oficială temporară în străinătate beneficiază de drepturile

prevăzute de actele normative în vigoare pentru personalul instituțiilor publice.

Art. 15. — În calitate de membru al Corpului Diplomatic și Consular al României, agentul guvernamental are dreptul la eliberarea și deținerea unui pașaport diplomatic.

Art. 16. — (1) La audierile în fața Curtii Europene a Drepturilor Omului agentul guvernamental, coagentul guvernamental și asistenții poartă robă, bavetă și insignă. Modelele robelor, bavetelor și insignei se aprobă prin ordin al ministrului justiției, la propunerea agentului guvernamental.

(2) Robele, bavetele și insignele se asigură gratuit de către Ministerul Justiției. Pentru diplomatul prevăzut la art. 7 roba, baveta și insigna se asigură gratuit de către Ministerul Afacerilor Externe.

(3) Agentul guvernamental are dreptul, la încetarea funcției, să păstreze roba, baveta și insigna.

Art. 17. — Dispozițiile art. 4 și 13 se aplică și agentului guvernamental în funcție.

Art. 18. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă orice dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul justiției,
Valeriu Stoica
Ministru afacerilor externe,
Andrei Pleșu

București, 3 iunie 1999.
Nr. 440.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

**pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 266/1999
privind unele măsuri pentru revitalizarea industriei de îngrășăminte și pesticide**

Ministrul industriei și comerțului,
având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 266/1999 privind unele măsuri pentru revitalizarea industriei de îngrășăminte și pesticide,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 382/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Comerțului, cu modificările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 266/1999 privind unele măsuri pentru revitalizarea industriei de îngrășăminte și pesticide, prevăzute în anexa la prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția petrol și gaze, Direcția chimie, petrochimie și Dispeceratul de Gaze Naturale din cadrul Societății Naționale de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. Mediaș vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

București, 24 mai 1999.

NORME METODOLOGICE

de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 266/1999 privind unele măsuri pentru revitalizarea industriei de îngrășăminte și pesticide

Dispoziții generale

Art. 1. — Prevederile prezentelor norme metodologice se aplică societăților comerciale producătoare de îngrășăminte chimice și pesticide, denumite în continuare *agenți economici*, prevăzuți în anexa la prezentele norme metodologice, cărora, în conformitate cu dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 266/1999, le sunt livrate în anul 1999 gaze naturale produse de Societatea Națională a Petrolului „Petrom” — S.A. și de Societatea Națională de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. Mediaș, datorate ca redevență petrolieră statului.

Art. 2. — (1) Lunar, Ministerul Industriei și Comerțului, prin direcțiile de specialitate, va revizui lista cuprinzând agenții economici prevăzuți în anexă, în funcție de îndeplinirea de către aceștia a criteriilor cuprinse în prezentele norme metodologice.

(2) La sfârșitul fiecărei luni, Dispeceratul Național de Gaze Naturale al Societății Naționale de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. Mediaș va stabili, pe baza consumurilor efective ale agenților economici, redevența reală, în scopul facturării de către titularii acordurilor petroliere, și o va comunica Ministerului Industriei și Comerțului.

Criterii de repartizare a redevențelor

Art. 3. — (1) Agenții economici prevăzuți în anexă vor beneficia de redevență, dacă achită obligațiile curente de plată către titularii acordurilor petroliere, respectiv: contravaloarea

gazelor de redevență și a altor cantități de gaze naturale contractate și contravaloarea serviciilor prestate.

(2) În situația neachitării de către un agent economic a obligațiilor curente de plată prevăzute la alin. (1), cantitățile de gaze disponibilizate vor fi redistribuite celorlalți agenți economici nominalizați în anexă.

(3) Redistribuirea se va efectua proporțional cu procentul de achitare a datoriilor restante către titularii acordurilor petroliere.

(4) În cazul în care într-un trimestru nu se consumă întreaga cantitate de gaze ce reprezintă redevența, chiar dacă s-au efectuat redistribuiri între utilizatori, diferența neconsumată va fi repartizată altor agenți economici, alții decât cei nominalizați în anexă, la prețul în vigoare pentru agenți economici.

Art. 4. — (1) Prețul de valorificare al gazelor de redevență este echivalentul în lei al sumei de 40 dolari S.U.A./1.000 m³.

(2) Cursul de schimb leu/dolar S.U.A., utilizat pentru transformarea în lei a prețului redevenței petroliere, va fi cel utilizat la calculul prețului gazelor naturale din producția internă.

Dispoziții finale

Art. 5. — Prezentele norme metodologice se completează cu dispozițiile referitoare la plata către bugetul de stat a redevenței petroliere, stabilită în acordul petrolier, conform Legii petrolului nr. 134/1995.

LISTA

cuprinzând agenții economici beneficiari de gaze datorate statului ca redevență petrolieră

a) Producători de îngrășăminte chimice:

1. Societatea Comercială „Doljchim” — S.A. Craiova
2. Societatea Comercială „Turnu” — S.A. Turnu Măgurele
3. Societatea Comercială „Azomureș” — S.A. Târgu Mureș
4. Societatea Comercială „Sofert” — S.A. Bacău
5. Societatea Comercială „Nitramonia” — S.A. Făgăraș
6. Societatea Comercială „Azochim” — S.A. Piatra-Neamț

7. Societatea Comercială „Amonil” — S.A. Slobozia
8. Societatea Comercială „Fibrex” — S.A. Săvinești

b) Producători de pesticide:

1. Societatea Comercială „Oltchim” — S.A. Râmnicu Vâlcea
2. Societatea Comercială „Chimcomplex” — S.A. Borzești
3. Societatea Comercială „Bicapa” — S.A. Târnăveni.

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

ORDIN

privind aprobarea Normelor specifice de protecție a muncii pentru exploatarea substanțelor minerale în cariere prin derocare cu explozivi

Ministrul muncii și protecției sociale,
având în vedere:

— art. 5 alin. (5) și pct. 5 din anexa nr. 2 la Legea protecției muncii nr. 90/1996;

— art. 3 și art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 188/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale;

— Avizul Consiliului tehnico-economic nr. 4 din 4 martie 1999 al Ministerului Muncii și Protecției Sociale — Departamentul Protecției Muncii,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele specifice de protecție a muncii pentru exploatarea substanțelor minerale în cariere prin derocare cu explozivi, prevăzute în anexa care face

Art. 2. — Normele prevăzute la art. 1 intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României.

Începând cu aceeași dată se abrogă prevederile din

referă la exploatarea substanțelor minerale în cariere prin derocare cu explozivi.

Art. 3. — Normele specifice de protecție a muncii pentru exploatarea substanțelor minerale în cariere prin

derocare cu explozivi sunt obligatorii pentru activitățile cu acest profil și se difuzează celor interesați prin inspectoratele de stat pentru protecția muncii și prin alți agenți autorizați de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

București, 7 aprilie 1999.
Nr. 214.

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

ORDIN

privind aprobarea Normelor specifice de protecție a muncii pentru mine de petrol

Ministrul muncii și protecției sociale,
având în vedere:

— art. 5 alin. (5) și pct. 5 din anexa nr. 2 la Legea protecției muncii nr. 90/1996;

— art. 3 și art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 188/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale;

— Avizul Consiliului tehnico-economic nr. 67 din 23 octombrie 1998 al Ministerului Muncii și Protecției Sociale —
Departamentul Protecției Muncii,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele specifice de protecție a muncii pentru mine de petrol, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Normele prevăzute la art. 1 intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României.

Începând cu aceeași dată se abrogă prevederile din normele departamentale de protecție a muncii care se referă la mine de petrol.

Art. 3. — Normele specifice de protecție a muncii pentru mine de petrol sunt obligatorii pentru activitățile cu acest profil și se difuzează celor interesați prin inspectoratele de stat teritoriale pentru protecția muncii și prin alți agenți autorizați de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

București, 7 aprilie 1999.
Nr. 215.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 1, București,
cont nr. 30.98.12.301 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/2178.

